

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 23 του Απριλίου 1906 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 1925

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΝΟ ΦΥΛΛΟ:

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Σούσιος και Κορνάρος.
ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ. 'Επιστήμη
πρωτομάθητη—'Αθρόωνος Μηχανισμός (συνέχεια).
Α. Ε. Παραμύθια Μοίβου (της Μιυλήνης).
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Κάτου από την
δύρη (συνέχεια).
Φ. Α. Σωθήκαμε.
ΤΙΜΩΝΑΣ. 'Ο Οιδίπους Τύραννος σιό Στάδιο.
Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ. 'Ενας όχιρός σιό καλάθι.
ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Λέαντρος Κ. Παλαμάς. Σίμος
Μενάρδος. Πεύκος 'Ορειός. Βασιλένης. Γ. Σ. Ζου-
φρές. Α. Δ:
Δ. Π. Τ. Φαινόμενα και Πρόματα (Τό Γυμνα-
σικό Σχολείο—'Ο Μαισούκις—'Εφημερίδες και
Σιάτνπλαχ—'Η συνταγή του Σέριγκ - Παγκόσμιος κι
όχι Ρωμαίοι).
Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ—ΦΟ-
ΝΟΠАЗΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ—ΒΑΡΒΑΡΟΠΑ-
ΖΑΡΟ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΣΩΘΗΚΑΜΕ

'Η πρώτη λέξη, που άκούστηκε από μερικούς
μυαλωμένους Ρωμαίους τή, Τρίτη τάπομεσήμερο
στο Στάδιο όταν έφτασε ό δροσερός και γελα-
στός και άκμαίότατος Καναδός, ό νικητής του
Μαραθώνιου δρόμου, ήταν ή λέξη

ΣΩΘΗΚΑΜΕ

μιά λέξη που, με τή σημασία που θέλανε νάν
της δώσουν οι φρόνιμοι και στοχαστικοί αυτοί
πατριώτες μας, είναι Ισοδύναμη, σ' αυτή μάλι-
στα την περιστατή, με την άρχαία λέξη
ΝΕΝΙΚΗΚΑΜΕΝ.

'Ο Θεός μας λυπήθηκε και δέ νίκησε Ρω-
μιάς στο Μαραθώνιο και να μην έφερε ή νίκη
Ρωμαίου ό δόλοιο αποτέλεσμα που έφερε ή νίκη
του Λούη με τó 97, πάλι μεγάλο κακό θά μας
έκανε, αφού οι εφημερίδες μας, οι πατριωτιώ-
τατες, αγωνιστήκανε βδομάδες και μήνες αλά-
καιρας να γιομίσουν τó κεφάλι μας άέρα και να
μας πείσουν πώς φτάνει να νικήσουμε στο Μαρα-
θώνιο και πάει πιά, τους φάγαμε τους σκυλό-
φραγκους, τόν καταχτήσαμε τόν κόσμο.

'Ακούστηκε κι αυτό στο Στάδιο: κάθε νί-
κη που παίρνουμε στους 'Ολυμπιακούς άγώνες
είναι και μιά εθνική πληγή, και γι' αυτή όσο
λιγώτερες νίκες παίρνουμε, τόσο λιγώτερες εθνι-
κές πληγές άνοίγουνε». 'Από Ρωμαίικο στόμα
βγήκε ό φρόνιμος λόγος και γι' αυτό δά και τόν
καμαρώνουμε: άπόδειξη τρανή πώς ή Φρόνηση,
ή άρχόντισσα δηλ. που καιρούς και χρόνια μας
έχει άφισει, άρχισε να στέλνει δώ τους μαντα-

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ",

ΛΕΑΝΤΡΟΣ Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

τοφόρους της και να μας τάζει πώς μπορεί νάν
της καπνίσει να ξαναγυρίσει κ' ή ίδια εδώ κα-
μιά μέρα.

'Η νίκη στο Μαραθώνιο θάταν ή μεγαλύ-
τερη εθνική πληγή, μεγαλύτερη άκόμα κι άπ' αυ-
τήν που άνοιξε ό Τόφαλος με τά βάρη του. 'Α
για τις άλλες νίκες μας, τις άτήμαντες—κατά
τή Ρωμαίικη κρίση πάντα—μπροστά σ' αυτή,
οι εφημεριδάδες ξελαρυγγιζόντουσαν κάθε πρωί
φωνάζοντας «'Η μεγάλη νίκη των 'Ελλήνων»,
δέν φαντάζεστε τί θά γινότανε αν τήν παίρναμε
κι αυτή τή νίκη κι άποδείχναμε έτσι πώς έχου-
με δυνατά πόδια—ό Τόφαλος μας τάπόδειξε
πώς δέν μας λείπουνε και τά δυνατά χέρια—νάν
τά βάλουμε μ' όλον τόν κόσμο;

Οι χιλιάδες Ρωμαίοι που βρεθήκανε τήν Τρί-
τη τάπομεσήμερο μέσα στο Στάδιο, κ' οι άλλοι
οι άπ' όξω, κ' οι μυριάδες που θάν τó μάθανε
τήν άλλη μέρα με τόν τηλεγράφο, λυπηθήκανε
κατάκαρδα που δέν νίκησε Ρωμαίός. Τόσο τó κα-
λύτερο. 'Η λύπη συμαζώνει τó μυαλό, ένώ ή
χαρά τó παραστρατίζει. Και χρειάζετανε μιά
τέτια μεγάλη λύπη για νάν τó χωνέψουμε πιά
πώς οι νίκες (έστω και τέτιες νίκες άτομικές,
νάν τις πεί κανείς, κι ό,ι γενικές) δέν παίρνουν-
ται με φωνές και με ρεκλάμες και με «μετά-
λαβα χτίς βράδι και ή θά νικήσω ή θά σκάσω»,
άλλά παίρνουνται με τάξη και με δουλιά. 'Ο
νικητής Σέριγκ, λένε, ένα μήνα άλάκαιρο,

χωρίς νάν τόν πάρει κανείς μυρουδιά, πήγαινε
κάθε μέρα στο Μαραθώνιο και μελετούσε τó δρό-
μο και κρατούσε σημειώσες κ' έβαζε με τó μυα-
λό του σημάδια σε ποιά μέρος του δρόμου έπρε-
πε να τρέξει περισσότερο και σε ποιά λιγώτερο.
'Ο Ρωμαίός, σίγουρος για τή νίκη του, έδινε συ-
νέντευξες στις εφημερίδες. Μ' άλλα λόγια, ό
Καναδός μελετούσε κι ό Ρωμαίός σαλιάριζε.
Ποιάς είχε δικίο φάνηκε τήν Τρίτη.

Φ. Α.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΚΟΙΜΗΘΗΚΕ

Κόρη τετράξανθη, μικρή κιτριούλα όλανθισμένη,
Δέν σ' έσφιξεν ή άχαρη του Χάροντ' άγκαλιά.
Είπε ή Ξωθιά, χρόνια έκατό να γέρνης κοιμισμένη,
Τι ζήλεψε ως αντίκρισε τά δόλοχρυσά μαλλιά. :

Τά έκατό χρόνια θά διαδούν κι' ή αγγούλα δέν θάρ-
[γίση,
Τό παραμύθι καθώς λέει, που άπό μακριά θά ρθή,
Του βασιλιά ό μονάκριβος ό γιός, να σου ξυπνήση
Τό μαγεμένο ύπνο σου, τόν ύπνο τó βαθύ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ

'Η όραία παιδούλα που όμορφίες τριγύρω της χα-
[ρίσει,
'Αργοκεντρά μέσ' στους άνθους του κήπου, άνθος κι'
[αυτή,
Στά ρόδινα τά χείλη της τó χαμογέλοιο άνθίζει,
Στά χείλη της τέτοιος σκοπός, τέτοιο τραγουδι άνθεί:

Τό παλληκάρι δέν πιθό έγώ τάντρειωμένο,
Δέν άγαπώ τόλοξανθο του ρήγα τó παιδί.
Δέν όέλω μήτε τόν τρανό τó μάγο, έγώ πεθαίνω
Και ζυώνω για τόν όμορφο τó νιό τραγουδιστή.

ΛΕΑΝΤΡΟΣ Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΣΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΝΑΡΟΣ

Φαίνεται πώς ή 'Ακαδημία που δέν έγινε ακό-
μα στην 'Αθήνα, θά συστήθηκε στην 'Αλεξάνδρεια.
'Ετσι μπορεί να ξεγηθεύνε λογής γλωσσικά και φι-
λολογικά μανιφέστα που μας τινάχτηκαν από κείθε
τόρα τελευταία. Και φαίνεται πώς, σύμφωνα με τó
μεγάλο νόμο του ξαναγυρισμού, ή πρωτεύουσα των
Ητολεμαίων, κοντά στους μεγαλέμπορους και στους
εκατομμυριούχους, ξαναβλήθηκε να μας γεννήση Καλ-
λίμαχους και 'Αρίσταρχους. Εύτύχημα.

Τις προάλλες διάβαζα στις εφημερίδες μας κή-
ρυγμα από τήν 'Αλεξάνδρεια σταμένο για μιά «ε-
θνική έκδοση» των έργων του 'Αλέξανδρου Σούτσου.

